

Hệ Thống Hắc Khoa Kỹ Quán Nét

Chương 24 : Chương 24: Sinh hóa dần dần hot lên

Dịch giả: Đường Huyền Trang

Thời gian đã đến buổi chiều, một nhóm người chơi sớm nhất bây giờ đã lục tục xuống máy, Phương Khải đang suy nghĩ xem mình có nên chơi hay không, bỗng nghe một tiếng thốt lên:

- Này! Tử Hinh! Có chỗ!

Ngay sau đó, Phương Khải thấy hai thân ảnh một tím một xanh vọt qua hẳn.

- Chủ quán, cuối cùng chúng ta cũng đến kịp chứ!

Thẩm Thanh Thanh cười hì hì nói.

Phương Khải nhìn lại, không còn chỗ!

-Ặc... Các người không phải chứ!

Phương Khai ngây người.

- Chủ quán! Có phải rất muốn chơi hay không?

Thẩm Thanh Thanh chiếm được vị trí cười như một tiểu hồ ly.

- Cho chúng ta chơi thêm mấy giờ, ta nhường người chơi trước được không?

-... Lại dám áp chế ta?

Phương Khải tức giận nói.

- Có tin ta đóng cửa một ngày để chơi một mình hay không!

Thẩm Thanh Thanh như con gà mái ôm con, vội vàng ôm cái máy tính:

- Người dám!

Vì bảo hộ máy tính của mình, Thẩm Thanh Thanh tranh thủ mở ra trò chơi, hô:

- Bây giờ ta bắt đầu chơi! Người đóng cửa chính là không giữ lời.

Phương Khải thấy nàng khẩn trương, nhất thời cảm thấy buồn cười, sinh ý tốt sẽ được hệ thống ban thưởng, tự nhiên hắn sẽ không làm mấy chuyện chỉ thấy lợi trước mắt, chẳng qua dọa nàng một chút mà thôi.

Trong phòng hắn còn một cái ghế bành, là hồi trước giữ lại, hắn dứt khoát mang xuống, nằm ngấm mắt dưỡng thần bên cạnh.

Vốn Phương Khải tưởng là, tới đây chơi Resident Evil chỉ toàn là võ giả, hoặc vận khí tốt thì có thể gặp được tu sĩ.

Đúng lúc này, một người mặc áo bào gấm màu đen, dáng người không cao, ước chừng ba mươi mấy tuổi để ria mép.

Từ cách ăn mặc, người này không giống võ giả, cũng chẳng giống tu sĩ.

Ngược lại thì có chút anh tuấn, góc cạnh rõ ràng, lông mày hơi nhếch lên, khiến người ta cảm giác: Đây là một người rất tự tin.

Đằng sau hắn có 2 người đi sau, từ hành vi cử chỉ, thì thấy không phải là người bình thường, nhưng cả 2 đều cố gắng chậm hơn thanh niên ria mép kia một bước chân.

- Đây chính là tiểu điểm thần kỳ trong miệng những võ giả kia nói?

Hắn nhíu mày, dường như có chút thất vọng, quán này bố trí mặc dù gọn gàng sáng sủa, nhưng quán này có chút nhỏ.

- Chủ quán!

Âm thanh của hắn trầm thấp.

- Đây!

Phương Khải chỉ chỉ vào bảng đen.

- Trước khi đặt câu hỏi thì có thể nhìn trước.

Thanh niên để ria mép nhìn thoáng qua, khóe miệng khẽ nhếch lên:

- Có chút ý tứ.

Thời gian hẳn đến đúng là không kém, lúc này là giờ xuống máy cao điểm.

Hắn tìm một chỗ rồi ngồi xuống:

- Sau đó phải làm như nào?

Phương Khải thuận thực mở Resident Evil ra, rồi chỉ cho hắn một vài thao tác cơ bản.

Sau khi tiến vào trò chơi, ánh mắt thanh niên để ria mép sáng lên, rõ ràng là cảm thấy thế giới trò chơi này vô cùng mới lạ.

Dường như hắn biết làm cách nào để xử lý zombie, bởi vậy sau khi gặp con zombie đầu tiên, cũng không bối rối mà trực tiếp đâm một dao vào đầu zombie.

Mặc dù nhìn hắn không giống võ giả, cũng không giống tu sĩ, nhưng khi đánh nhau, không phải là không có bài bản, thậm chí so với loại thiếu niên như Tống Thanh Phong còn muốn lưu loát hơn một chút.

Dưới tình huống không sử dụng vũ khí, võ giả chỉ có thể dựa vào kỹ xảo cách đấu.

Mà hết lần này tới lần khác, võ giả bình thường ở thế giới này đều đặt

nặng vào võ kỹ mà không coi trọng kỹ xảo chiến đấu.

Lại thêm việc vừa bắt đầu chưa kịp thích ứng, võ giả bình thường khi đối phó zombie sẽ có chút luống cuống tay chân.

Nhưng rõ ràng, người thanh niên để ria mép này lại không xuất hiện tình huống đấy.

- Đây là trò chơi?

Mặc dù ngữ khí của hắn bình tĩnh, cảm xúc cũng được che giấu vô cùng tốt, nhưng vẫn mang theo một tia khiếp sợ.

Theo việc hắn không ngừng thăm dò thế giới Resident Evil, lúc này hắn mới hiểu cái gì là "Sinh hóa zombie".

Trò chơi chính là như vậy, chắc chắn sẽ cho người chơi hoàn thành sự nghiệp huyền thoại vĩ đại, kết thúc sứ mệnh của nhân vật chính, toàn bộ câu truyện trở nên viên mãn, lưu lại toàn điều tốt đẹp, hoặc một vài tiếc nuối về quá khứ, làm cho người mới chơi gia nhập vào, cảm thụ mị lực của nó.

Không thể nghi ngờ Resident Evil là một câu truyện rất hay, khác biệt với bầu không khí chăm chú qua cửa của quán nét, thanh niên ria mép vừa gia nhập này lại tràn đầy vẻ nhiệt huyết.

- Đây là trò chơi mà chỉ người thông minh mới có thể thông qua!

Nhìn bên trong tòa Arklay thiết kế đầy cơ quan xảo diệu, hắn cảm thán không thôi.

- Khó có thể tưởng tượng nổi.

Hắn như đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật, thưởng thức từng chi tiết nhỏ trong trò chơi.

- Chỉ là một cái trò chơi, lại bao hàm về thiết kế kiến trúc, thiết kế cơ quan, thiết kế câu đố, không những thế, những vũ khí này lại rất hợp lý, cấu tạo bên trong thậm chí còn tinh diệu hơn một ít pháp khí mà luyện khí đại sư luyện chế! Khắp nơi ở trong trò chơi đều là tác phẩm cấp bậc đại sư.

Vân Sơn tửu quán.

- Lão Lương, ở đây ngươi là người chơi Resident Evil lâu nhất, tư lịch già nhất, có thể nói cho chúng ta biết, cái hành lang treo rất nhiều tranh vẽ vượt qua thế nào?

Ơ phía đối diện là một võ giả mặc trang phục màu đen, đó chính là Hắc Đại.

Hai bên không tính quen biết, thậm chí còn có một số ân oán va chạm nhỏ, nhưng lần này, lại ngồi cùng một chỗ với nhau.

Cũng không phải vì cái gì khác, mà bởi vì Resident Evil, dường như những người khác bây giờ đã không còn cùng đề tài để nói chuyện.

Lương Thạch nói:

- Ngươi nói cái hành lang trưng bày tranh à? Cái đấy cũng không khó,

xếp theo trình tự là sơ sinh, tuổi nhỏ, thiếu niên...

Hắc Đại tự rót cho mình một chén rượu, uống vào cổ:

- Cả đời Hắc Đại ta chưa từng thấy qua căn phòng nào bố trí nhiều cơ quan như vậy, nếu không phải trò chơi, ai con mẹ nó có thể ở ngoài vượt qua căn phòng đầy một chuyến lão tử viết cho hắc một trăm cái chữ phục! Còn có những con zombie kia, cũng không biết làm sao lại xuất hiện! Lại còn có thể lây nhiễm, nếu ở ngoài mà gặp loại quái vật này... Nghĩ thôi đã thấy sợ!

- Nếu những tên tu sĩ tà đạo có thể luyện chế ra đồ vật như vậy, chỉ sợ thành Cửu Hoa của chúng ta đã sớm mất!

Ngô Sơn nói về vấn đề này. cảm thấy vẫn còn chút sợ hãi.

- Gặp máu là lây nhiễm, dần dần biến thành công cụ giết người của bọn chúng, trừ huyết thanh thì khó có cách giải! Loại vật này chính là ôn dịch đáng sợ! Cũng may là chỉ xuất hiện trong trò chơi.

...

Việc nói chuyện kỳ quái này, dần dần dẫn đến sự chú ý của nhiều người, ở bàn bên, có một người mặc áo bào màu xám, đeo một thanh kiếm sắt, thấy mấy người người bàn luận không chút kiêng kị, kỳ quái hỏi:

- Mấy vị huynh đài đang bàn luận về chuyện gì vậy? Mấy ngày nay trong thành Cửu Hoa xảy ra đại sự gì sao?

Mấy người quay đầu lại, thấy không ít người đang nghiêng tai hóng,

giống như là sợ bỏ mất một tia tin tức hữu dụng.

Lương Thạch là một người hào phóng, cười ha ha một tiếng, cũng không kiêng kị:

- Chúng ta thảo luận, là một tiểu điểm có tên là CLB internet Khởi Nguyên ở khu thành Đông.

- Thế giới giả lập hiện thực?

- Một cái giống như cố sự sử thi?

- Còn các loại quái vật có thể khởi tử hồi sinh?

- Các người đang nói đến cái gì?

Tất cả mọi người đều nghe không hiểu, võ giả đeo thanh kiếm sắt càng sững sờ mà nhìn mấy người.

- Làm sao chúng ta cảm thấy càng nghe càng không hiểu?

- Mặc dù nghe không hiểu, nhưng cảm thấy có vẻ rất lợi hại...

Lương Thạch cười nói:

- Ngồi đây nói suông, công nhận là khó nói rõ, nếu không ta dẫn mấy vị đi xem một chút?

- Vậy làm phiền Lương huynh!

- Chính là tiểu điểm này?

Võ giả đeo kiếm sắt tên là Phó Giang Hà, dường như là người mới đến thành Cửu Hoa.

- Thôi a! Tiểu điểm như này thì có đồ gì tốt?

Lên tiếng là một nam tử mặt chữ điền mặc một cái giáp da màu nâu, tên là Lý Khoan, hần nhìn nơi này có chút vắng vẻ, mặt tiền cửa hàng cũng không lớn, vốn còn mong đợi lập tức biến thành thất vọng, khinh miệt.

- Có phải bọn Lương Thạch có chút phóng đại lên không?

- Lý huynh nói đúng, lúc trước nghe bọn hần ba hoa chích chòe, ta còn tưởng rằng địa phương kì dị gì, không nghĩ tới là một tiểu điểm vắng vẻ.

Một nam tử thon gầy phụ họa.

- Mặc dù chúng ta có thể tin tưởng nhân phẩm của Lương Thạch huynh, nhưng loại tiểu điểm này... Thật sự là... Hữu danh vô thực a?

- Đúng là hữu danh vô thực!

- Thôi cũng hơi quá đi?

- A, có vẻ không ít người!

Đi vào cửa mới phát hiện, tiểu điểm này có không ít người.

Bất quá khi bọn hắn nhìn bảng giá trên bảng đen, sắc mặt lập tức thay đổi.

- Tính theo cái này, chẳng phải thử một chút liền mất 7 viên Linh Tinh?

Phó Giang Hà lập tức nói.

- Nơi này không phải là hắc điểm chứ? Chủ quán là ai?

Sắc mặt Lý Khoan cũng tỏ vẻ không vui, nhìn về phía Lương Thạch:

- Lương huynh, đây là ý gì? Nếu là nói đùa chúng ta, chuyện này cũng không đáng cười đâu.

Lương Thạch bình tĩnh nói:

- Máy vị không cần như thế, có phải nói đùa mấy vị hay không, thử một chút thì biết, mấy vị thử nghĩ xem, mặc dù tưng đấy Linh Tinh là không ít, nhưng chẳng lẽ ta vì mấy viên Linh Tinh ấy mà đùa nghịch mấy vị sao?

Mấy người nghĩ nghĩ, dường như cũng có lý.

Lý Khoan thuận tay võ võ một tên thiếu niên đang chơi trò chơi bên cạnh, chính là Lâm Thiệu.

- Bằng hữu, quấy rầy một chút, thứ này thử một chút liền mất 7 Linh Tinh, các người cũng nguyện ý sao?

LINK Truyện:

Hệ Thống Hắc Khoa Kỹ Quán Nét <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/he-thong-hac-khoa-ky-quan-net-3611294.html>

LINK Chương này:

Chương 24: Sinh hóa dần dần hot lên <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/he-thong-hac-khoa-ky-quan-net-3611294/chuong-24.html>